

Bilag 2

Provinshandelskammeret.

København, den 29. november 1954.

Til det af folketinget nedsatte udvalg vedrørende forslag til lov om midlertidig ændring af lov om fortrinsret i høsten, Christiansborg, K.

Den 19. ds. har landbrugsministeren fremsat forslag om en ændring af lov nr. 50 af 14. februar 1951 om fortrinsret i høsten, således at den i lovens § 4, 4. linie, fastsatte frist for fortrinsrettens bortfald 1. januar forlænges for den pr. 1. oktober 1954 forfaldne gæld til den 1. marts 1955.

Som talsmand for den betydeligste del af landets korn- og foderstofhandel må Provinshandelskammeret tage skarp afstand fra det fremsatte forslag.

Udover at vi finder det i strid med almindelig retsopfattelse at ændre betingelserne for løbende kredit, må vi påpege, at den faktiske hensigt med fristens forlængelse dog må antages at være den, at købmændene ved at få en længere varende sikkerhed også skulle være i stand til at lade kreditten løbe tilsvarende længere.

Efter købmændenes erfaring vil en forlængelse af denne frist imidlertid ikke give en tilsvarende forlængelse af sikkerheden. Det er almindeligt kendt, at landmændenes beholdninger af sidste høst reduceres fra måned til måned, således at sikkerheden gennem fortrinsretten pr. ultimo februar må betragtes som afgørende mindre end pr. ultimo december.

Den anden side af sagen er, at købmændene ikke vil være i stand til at honorere forventningerne om en forlængelse af kreditten som følge af denne frists forlængelse. Det høje tings medlemmer ved allerede,

hvorledes kreditstramningen har medført, at købmændene selv har vanskeligt ved at få finansieret deres forretningsmæssige dispositioner i sædvanligt omfang. Det vil derfor ikke være dem muligt at yde deres kunder kredit i forøget målestok.

Man kan hertil svare, at der ikke er sket nogen ændring i adgangen til at fremsætte begæring om udpantning i tiden 1. oktober til 1. januar, således at den forlængede frist ikke behøver at medføre en forlængelse af kreditgivningen eller en forringelse af sikkerheden.

Tanken bag forslaget er imidlertid, at købmændene såmænd ikke bruger denne ret, hvis det overhovedet kan undgås, og dette er selvfølgelig også rigtigt. Den omstændighed, at købmændene — i det omfang de overhovedet kan undgå det — ikke gennem begæring om udpantning søger at fremskynde en landbrugers finansielle sammenbrud, som måske ellers kan undgås, og i almindelighed prøver at holde behagelige relationer med deres kunder, landbrugerne, bør i anstændighedens navn nu ikke anvendes som et våben imod dem, derved, at man gennem at udstyre landbrugerne med et argument for en forlængelse af kreditten, tvinger købmændene til at give den.

Vi må derfor fra Provinshandelskammerets side indtrængende henstille, at man lader det fremsatte lovforslag falde.

P. P. v.

K. Sidenius.

/ Gert Poulsen.